

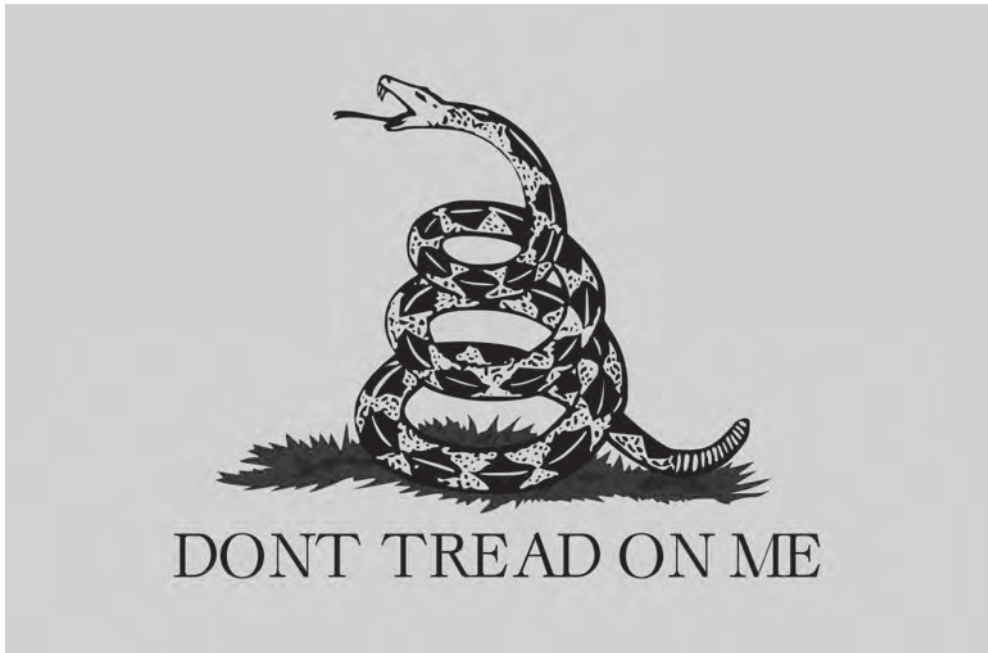
LEUK OM TE WETEN

NICE TO KNOW

Toen het tijdens de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog noodzakelijk bleek om de schepen die de Amerikaanse marine gingen vormen van een vlag te voorzien, besloot John Burrows Hopkins, door generaal George Washington aangesteld als admiraal over de marine-in-wording, een gele vlag te ontwerpen, met daarop een opgerolde slang met de leus: *Vertrap mij niet*. Deze vlag, gemaakt door Margaret Manny, zou de eer te beurt vallen het eerste saluut in ontvangst te nemen (naar Barbara W. Tuchman, *Het eerste saluutschot. De Amerikaanse vrijheidsstrijd en de Republiek*. Houten, 1988, pag. 59 - *The first salute*. New York, 1988).

During the American Revolutionary War, it appeared to be necessary to provide a flag to ships forming the Continental Navy. John Burroughs Hopkins, installed to be admiral of the navy-to-be by general George Washington, decided to design a yellow flag with a curled up snake with the slogan: *Don't tread on me*. This flag, created by Margaret Manny, was honoured to get the first salute (Barbara W. Tuchman, *The First Salute: A View of the American Revolution*, New York, 1988)

Ruik eens wat ik zeg. De taal van planten en dieren (Smell what I have to say. The language of plants and animals), written by Jan

Ruik eens wat ik zeg. De taal van planten en dieren van schrijver Jan Paul Schutten is een allerinteressantst boek. In hoofdstuk 9, dat 'Allemaal leugens' heet en over meesters in misleiding gaat, komt een slang met een bijzonder gedrag voor. Van de ringslang is bekend, dat zij zich dood houdt als zij bedreigd wordt en weer springlevend als de bedreiging is verdwenen. Een dergelijk gedrag blijkt ook voor te komen bij de West-Indische boomslang. Schutten schrijft: ... Van dieren die een tijdje dood zijn, worden [de meeste roofdieren] ziek. En daar maakt vooral de West-Indische boomslang handig gebruik van. De West-Indische boomslang kan toneelspelen als geen ander. Iedereen zou erin trappen. Net als de andere dieren blijft hij doodstil op zijn rug liggen. Zijn bek is wagenwijd open en de tong hangt eruit. Vervolgens verspreidt hij een smerige stank. Hij krijgt een rottingsgeur die zo sterk is dat het lijkt alsof hij al dagen dood is. Zijn ogen staren net als bij dode dieren eerst in het oneindige, maar krijgen daarna een dofte rode kleur. Het hoogtepunt van de act is dat er een straaltje bloed uit zijn bek komt lopen. Er is dan een klein adertje in zijn bek gesprongen. Voor de slang is dat niet gevaarlijk, maar voor het roofdier een duidelijk teken dat de slang dood is.' (Jan Paul Schutten, *Ruik eens wat ik zeg. De taal van planten en dieren*. iQ-reeks voor jonge lezers van uitgeverij Querido. Amsterdam, 2003, pag.104).

Paul Schutten, is a very interesting book. In chapter 9, called 'Allemaal leugens (All Lies)' which is about masters of deception, he tells about a snake with special behaviour. The Grass Snake is known to pretend being dead when threatened and 'comes back to life' when the threat disappears. The West Indian Tree Snake shows similar behaviour. Schutten writes: (Most predators) get ill from animals that are dead for some time. The West Indian Tree Snake uses this as well and is an actor like no other. Everybody would be fooled. He lies mouse-still on his back, just like other animals. His mouth is open wide and his tongue hangs out.

Thereafter, he spreads a nasty smell. The smell of digestion is so strong as if he was dead for days. His eyes stare in infinity as with dead animals and they afterwards get a dull, red colour. The act reaches highlight when a small spurt of blood runs out of his mouth, caused by a small vain bursting in his mouth. This is not dangerous for the snake, but for the predator it is a clear sign the snake is dead.' (Jan Paul Schutten, *Ruik eens wat ik zeg. De taal van planten en dieren*. Published by Querido. Amsterdam, 2003, page 104).

Translation from the Dutch:
Sander van Tongeren.

